

tagelse; det langt overveiende Antal af Kjøbstadcommuner har nemlig en Borgemeister, som tillige er Byfoged og meget ofte tillige Herredsfoged i en større Jurisdiction. Forøvrigt forekommer det mig, at Loven netop paa dette Punkt er et Fremskridt, thi den tidligere Lov om Frederiksbergs Styrelse, den midlertidige Lov derom siger, at Birkedommeren er Formand, hvorimod dette Lovforslag kun siger, at han skal modtage Formandspladsen, naar han beffikkes dertil. Altsaa hidtil har Birkedommeren været nødt til at varetage Formandskabet, men for Fremtiden kan han blive fri og han vil blive fri, dersom der er en anden Mand, som haade har Evne og Villie til at bestride Formandskabet. Det forekommer mig derfor, at denne Indvending egentlig ikke betyder Meget. Naar det derhos fremhævedes, at hidtil have Formandsforretningerne langtfra været af det Omfang, som de efter denne Lov ville faae, thi denne store Communes Administration har været betroet til særlige Commissioner — altsaa ikke været Birkedommeren til Besvær — navnlig forsaavidt Fattig- og Skolevæsenet angaaer, saa er dette jo netop det Samme eller noget ganske Egnende som det, der hidtil har været Tilfældet i Kjøbstadcommunerne; ogsaa der har man ophævet de særlige Commissioner og lagt hele Styrelsen ind under det samlede Byraad. Dette har man antaget for tilstedeligt i Kjøbstæderne, men i Frederiksberg skulde det ikke være gjort! Det forekommer mig, at den Vanffelighed, som det ærede Medlem der paaviste, er en af de Vanffeligheder, man allerlettest kommer ud over, thi jeg seer ikke rettere, end at Besørgelsen af Forretningerne maa være lige saa let for Formanden for det samlede Communeraad i Frederiksberg, naar dette i Genhold til de vedtagne Bestemmelser ned sætter staaende Udvalg til at styre disse særlige Administrationsgrene, som den i Diebliffet er, da disse Administrationsgrene styres ved særlige Commissioner; jeg seer i Virkeligheden ikke, hvorfor Communeraadet og særlig dets Formand skulde blive yderligere besværede ved den Ordning, som Lovforslaget indeholder, end ved den, der finder Sted nu. Dersom det er dem til Besvær umiddelbart at styre Fattig-

og Skolesagerne, staaer det dem fuldstændig frit for at afgive Styrelsen af disse Anliggender til staaende Udvalg. Jeg har ganske vist ikke overseet, at der i de nuværende staaende Udvalg kan inddrages Medlemmer udenfor selve Communes Representanter og at een Mand er fast Medlem deraf, nemlig Sognepresten, men et tilsvarende Forhold kjende vi jo som tidligere tilstedeværende i samtlige Landcommuner; der var netop ogsaa Presten den ene Styrende og Ledende i alle Skole- og Fattiganliggender, og vi fandt dog ikke Betænkelighed ved at lægge samtlige disse Anliggender ind under Sogneraadet uden nogen tvungen Vistand fra Sogneprestens Side. Det forekommer mig besynderligt, at Frederiksberg skulde være saa tarveligt udstyret med Dygtigheder, at det ikke skulde kunne sætte ind i sin Repræsentation Mænd, som uden denne Veiledning, og uden at behøve at ty til andre udenfor selve Repræsentationen staaende, skulde kunne ligesaa fyldestgjørende som de nuværende Skole- og Fattigcommissioner, vøgte deres Hverv. Jeg mener altsaa, at der, hvad selve Styrelsens Form angaaer, ikke kan gjøres nogen Indvending mod Lovforslagets Bestemmelser. — Der er gjentagne Gange blevet fremhævet i det andet Thing, og jeg har idag hørt det gjentage i dette Thing, at det overhovedet var besynderligt at ville foreslaae den samme Bestyrelsesform for en Commune af et saa stort Omfang som Frederiksberg og for Communer af et saa ringe Omfang som de andre i Lovforslaget omhandlede; men naar det ikke kan betragtes som nogen Tilfidesættelse for Kjøbstadcommuner som Odense og Aarhus at blive bragte ind under den samme Styrelsesform som Kjøbstadcommuner som Ebeltoft og Sorø, forekommer det mig heller ikke at kunne være nogen alvorlig Indvending mod mit Forsøg paa at bringe samtlige disse 6 Handelspladser ind under samme Styrelsesform, at der er den Forskjel, som det ærede Medlem fremhævede, imellem Frederiksberg og de mindre Handelspladser. Dengang Kjøbstadcommunallovsforslaget blev drøftet, blev der gjentagne Gange henviist til den store Frihed, som blev givet selve Communerne, til gennem Vedtægts-